

ოპის დეპუტატი

7 დეკემბერი.

უმაღლესი მთავარსარდლის შტაბისა.

პეტროპოლისი. დასავლეთის ასპარეზი. სოფ. კისელონის ჩრდილოეთით გერმანელებმა მოხაზულ გაზით გატენილი ყუბაჩკები დაგვიწინეს, მერე ძლიერი სროლა ასტეხეს ზარბაზნებისა და იერიში მოიტანეს, მაგრამ მოვიგერიეთ. დაბა სენიუხის აღმოსავლეთ მიდამოებში ცხარე ბრძოლა გრძელდება. მტრის იერიშები მოვიგერიეთ. კურსკის რაიონის მთავარი გუშინ დაგვარაგეთ 1 აფიცერი და 35 ჯარისკაცი, დავლად დაგვარა 1 ყუბაჩკის-მტყორცნელი. სოფ. პოტუკინის მიდამოებში, ბრზევის სამხრეთით, ჩვენი ზარბაზნებით დაზინებული მტრის საფრენი დაეშვა. საფრენი დაიწვა, მფრინავები დაგატყვევეთ. დორნა-ვარტის მიდამოებში მტრის დაეწეული იერიშები მოვიგერიეთ. კარპატებში დიდი ნაძებია.

კავკასიის ასპარეზი.

კალკედის ჩრდილო-დასავლეთით 20 ვერსის მანძილზე ტალახისა, პლასტუნები ვაქ-კატურად მიესივნენ ოსმალების სადარაჯოს, თითქმის სულ განადგურეს და ტყვეებიც წაიპოვეს. მუშისა და მარნის სამხრეთ-აღმოსავლეთით 10 ვერსის მოშორებით, ჩვენს მობრძანებულ მოპირდაპირის რიგებში რაზმი შემოვიტყა, მაგრამ ვაქცატურად გავარდეთ წყრე და უზარალოთი თხრილებისავე გამოვიტყენ.

6 დეკემბერი.

კიზი. დილით ქალაქს გერმანელების პაროლად დასტრიალდნენ. სროლა რომ აფრთხილებს, მივართა. 5 დღე-ნობისთვის მტრის 3 მანქანი გამოჩნდა ქალაქის თავზე; ჩვენმა საგანგებო ზარბაზნებმა საშინელი სროლა ატყუებეს და იძულებულნი ჰყვეს მტრის მხარეს მიპყრობილნი.

ვალდისტაძარი.

სოფელ ბოგუსლავს ხუნძულების ყაჩაღთა ბრძოლა დაეცა. კახაკა მენოშვიტომ თითხის ანაზღაურის დახმარებით მოკლა 5 ყაჩაღი. ჯარი დაედევნა ვაქცატურ ყაჩაღთა რაზმს.

პაიანი. გარეშე საქმეთა მინისტრად მთავრობამ პალატას დაუხმავლა ვინა-დაც, პალატამ იგი არ დაამტკიცა.

აიძინა. მინისტრთა საბჭოს სხდომის წინ, მეფემ კვლავ სადარბაზოდ მიიღო სკულუდისი. ვენიზელისს მომხრე გაზთები იტყობინებინა: სამინისტროს დღეს სადამოყვე დადგება, რადგანაც მეფე ვერ დაიყოფის ომში ჩარევაზე. ახალი სამინისტრო, ალბათ, საქმიანი იქნება. მინისტრ-პრეზიდენტად ასახლებულ ზაგრაფისს.

7 დეკემბერი.

პარაში. საღამოს ოფიც. ცნობა. მეზონტ-ბაიზის ხაზზე გერმანელების მოწინავე თხრილები ავიდეთ, წამოვიყვანეთ 250 ტყვე, მათ შორის 5 აფიცერი, წამოვიღეთ რამდენიმე ტყვის-მფრეშველი.

სომხ ხაზზე მტრის სამი საფრენი ჩამოვადეთ.

მახლობელ აღმოსავლეთში. ვარდარის მარჯვენა ნაპირს 400 ადამის სიღრმეზე ავიდეთ მტრის სანგრები. სერბიელები დობროპოლის ჩრდილო-დასავლეთის კალთებზე წინ მიიწვივეს, მონასტრის მიდამოებში თოფისა და ზარბაზნების სროლა.

სტრუმის ქვემო მდინარეობაზე ოსმალების ჯარი მოვიდა.

პაში. ბუსიგეს მიდამოებში ზარბაზნებით ბრძოლა.

ლონდონი. მტრის 4 საფრენი, ძალიან დაზინებული, ტბაში ჩაცვიდა, ჩვენი 4 საფრენი აღარ დაბრუნებულა.

ლონდონი. ათინიდან რეიტერის სააგენტოს ატყობინებენ: სამშაბას მინისტრა საბჭომ პოლიტიკურ მდგომარეობაზე თათბირა. მუშათა სინდიკატების წარმომადგენელნი დაიბარეს და ურჩიეს, მანიფესტაციებს ნუ მოახდენთ. სამინისტრომ ოფიც. ცნობები გამოცემა ცხოვრებათა დასამშვიდებლად. მოკავშირეებმა სასტრუქო ზომები მიიღეს წესდების დასაცავად. ზაპეონის ბაღში 4 ტყვისმფრეშველი დაღეს.

სოფელი. (დავანებულთა) დროებით მთავრობის გარეშე საქმეთა მინისტრად დანიშნული პოლიტიკის თანამდებობის ასრულებას შეუდგა. დინარჩენ მინისტრთა გარეშე ხვალ გამოცხადდება. მინისტრები ოფიც. აღად იწოდებიან დირექტორებად.

სოფელი. დროებითი მთავრობის შემადგენლობა უკვე შეიკრიბა: მინისტროკაპულინი—დირექტორი გამოქცეულთა და სახელმწიფო ქონებისა, ალექსანდროსი—შინაგან

საქმეთა დირექტორი, პოლიტიკის—გარეშე საქმეთა, ნეგროპონტი—ფინანსებისა, კულტურის—სახელმწიფო შეურუნებისა, სოფლის—სახალხო განათლებისა, ზიმბრაკეისი—სამხედრო, დინგლისი—ისტორიისა, კასოვტრისი—გზათა, ეკოლოგისი—სურათისა, სიმოსი—დეპუტატთა პალატის თავმჯდომარედ დაინიშნა.

ლონდონი. რამინდმა საზოგადოებათა პალატაში განაცხადა: ირლანდიამ ინგლისს მისცა უკვე 157 ათასი მეომარი, ამისათვის დრო არის დაუყოვნებლივ განხორციელდეს ჰომოლოგი, რამინდ ირლანდიის უკვე-თა სტატუს-ეკრეტარსა დიუტეა საქმე-ბა: დუბლინის ამხობებს იმდენად სინდუაო ხასიათი ჰქონდა, რომ რამინდის წინადადება ვერ განხორციელდებოდა. ვინაიდან ნაციონალისტების მწუხარებას ჰომოლოგის გადადების გამო, მაგრამ თვითონ ირლანდიელებს ბრალია ჰომოლოგის შეფერხება, რადგანაც დღევანდლამდე ვერ შეთანხმებულან, ჰომოლოგის რა სახით განხორციელდეს.

ლონდონი. დილის ოფ. ცნობა. თუმცა საფრანგეთის ასპარეზზე მიუღწევეს კოკისპირული წყნობა, მაგრამ ალბერ-მაპომლებების გზაზე მაინც წინ წაიწვიეთ და ტყვეებიც წამოვიყვანეთ.

შამპანისი. რუმინელების ოფიც. ცნობა. ჩრდილო და ჩრდილო-დასავლეთის ასპარეზი. ტორგესისა და ბიკისის დასავლეთით ზარბაზნებით ბრძოლა იყო. მოპირდაპირის შემოტევა მოვიგერიეთ და წამოვიყვანეთ 90 ტყვე. ბოლოვანის სადარაჯოზე ხელთ ვივადეთ 1 აფიცერი და 100 ჯარისკაცი. უშლის ველში, საზღვრის გადაღმა, მტრის ყველა იერიში დიდის სისხლის ღვრით მოვიგერიეთ. დიუტუბის ველში მტერი დიდთა დავახალიყო, ხელთ ვივადეთ 3 აფიცერი და 100 ჯარისკაცი. ბრანჩეში, საზღვრის დასავლეთით პატარა-პატარა შეჯახება იყო, მტერი უშუაგდეთ, ბუხოს ველში ჩვენმა არტლერებმა დააზინა მტრის არტილერია და მოპირდაპირის ერთი ვერსით უკან დაახკინა ჩრდილოეთისაკენ. კაბლა-ბულოში ზარბაზნების სროლა. პრედელის ბრატონი სიწყინარა. პრედელში ძლიერი სროლა ზარბაზნებისა. მატეისის მთაზე ცხარე ბრძოლა. ხელთ ვივადეთ 4 ტყვისმფრეშველი და რამდენიმე ტყვე. ალიტის ველში, რომელის მთაზე მტრის იერიში მოვიგერიეთ. რამდენიმე ტყვე და ორი ტყვისმფრეშველი ხელთ ვივადეთ. მდ. ეიოს ხაზზე სიწყინარა. მტრის ზარბაზნები მედგარად უშენდნენ ორშოვის სიმაგრეს.

პეტროპოლისი. ფინლიანდის სენატმა დაადგინა, მხარი მისცეს სამოქალაქო ქორწინების დაქანონებას.

სურნალ-გაზეთი

რუმინეთი.

„ფიგარო“ გამოცემის სამეფო თათბირის აწერ-ილობას, რომელიც ომის გამოცხადების წინა საღამოს მოხდა რუმინეთის სატახტო ქალაქ ბუქარესტში. მეფეს, თურმე, დიდი შინაგანი ბრძოლა გამოუვლია, სანამ ომის გამოცხადებას გადაწყვიტდა. წინა საღამოს დღე-ღამე ახვინებდა თურმე ზინმარინგეს ციხე-დარბაზის ფორტიფიკაციულ სურათს და თან გაუზიარა: ჩემი სიყაყვილე ამ ციხეების ქვეშ ვემატარებ... ესლა კი ვერასოდეს ვეღარ ვიხალავ...

სამეფო კრებაზე მეფემ წარმოსთქვა: — ხანგრძლივ ყოყმანისა და აწონდაწონის შემდეგ, ჩემი პირადი გულის-სწავით უყოყმანოდ შევწყვიტო სახელმწიფო ინტერესებს. მე დავამარცხე ჩემი თავი, მტკიცედ მოწმეს ვამარჯვებ და ჩემი მეფური დასტურით მიცემა მთავრობისათვის. ჩემი ჯარისა, ხალხისა და ყველას დახმარებით ჩვენ შექმნილ დიდ რუმინეთს.

ტაე იინესკუ და ფილპესკუ, დეპუტატთა პალატის თავმჯდომარე, აღატაკებით მივგვინჯნე ნიარობის გადაწყვეტილებას, აგრეთვე დეპუტატთა პალატის თავმჯდომარე პერეკიდო-მარკინოვიანი და მაროტსკი, ცნობილი გერმანოფილები, მოითხოვედნენ ნეიტრალიზაციას და ცეკს.

შობლი გამარჯვებული არ დარჩეს. კავშირი, რომელსაც იგი მიეკვლიდა, დიუტუბის გზაზე დაქანდნის, მისი ხსნა იგი მხოლოდ ამ კავშირიდან გამოსვლას შეუძლიან. კავშირიდან გამოსვლას იგი შესძლებს მხოლოდ მერისში, თუ ეხლა დამარცხდა.

მეფე რბობის კლოთი სიხოვად, ეს გამოვლით გულზე ნათქვამი სიტყვები უკანე წვილო. კარპა უკანე: — არა, თქვენი უდიდებულესობა, მე ვლაპარაკობ სრულის შეგნებით და სრულის გონიერებით. მე მოვახსენეთ, ვინაიტი ჩემი სამშობლოს დამარცხებას შეთქი, უნდა შეთქვა გასრესვას!

საშინელი სიჩვიე ჩამოვარდა. მეფე წამოდა, გამოვლითა ყველას, ფილპესკუს ხელი მოხვია. ყველას ხელი ჩამოართო, კარპა კი ორჯერ ხელი გაუწოდა. ამბობდნენ—ამითი მეფეს უნდოდა გამოეხატა, მესმის შენი გულის ტკივილი.

ბალკანეთის მნიშვნელობა.

„რუკი ინვალ.“-ი სწერე: ევროპის ომის ქარცხელი ბალკანეთიდან მოედო და ომის დასასრულიც მაკედონიაში მკვერ წესდებოდა დამარცხების შემდეგ შეიძლება. ორასი წელიწადი რუსეთი დრო და დრო აწარმოებს ბალკანეთის ნახევარ კონტინენტს ომს, ბევრი მსხვერპლი გაუწირავს იქ, ბევრი დოვლათი ჩაუყრიდა. რუსეთის ეროვნული თავმოყვარობა მოითხოვს, რომ ორასი წლის შრომა-სისხლის ღვრის შემდეგ მაინც უზრუნველ იყოს მისი ინტერესები მახლობელ აღმოსავლეთში. გრად ამისა გერმანეთმა, რაკი სხვა ახალშენები დაქაჩავა, გამუჩობის თვითი მიზაკრო მტერე აზისი, რომელიც სურს თავის ახალშენად აქციოს, გამოვიდოს იქიდან ნელდა მასლა და ცოცხალი ძალა. ამისათვის გადალხა მან სერბეთი, შეუერთდა ბულგარეთს და სტამბოლი ბერლისს შეუერთა რკინის გზით. საქარო ეს მიზისთვის გზა გადაეჭრას მოპირდაპირეს და ამით ჯარის შესასვლელი და საკვები მასალის მიღება მოესპოს. თვენახევარი რაკ რუმინეთი ომში ჩაერთა. მოკავშირეების ჯარი ორი მხრით აწვივა ბულგარეთს ჩრდილოეთით და სამხრეთ-დასავლეთით. ჩრდილოეთით მოქმედების ცნობები ჯერ საყვებით არა გვაქვს.

სამხრეთ-დასავლეთის ასპარეზზე მოქმედებს კი, როგორც ეტყობა, სხვა ბერბეთში შექმნილი მდგომარეობა აფერხებს. მაგრამ ორივე ასპარეზზე მოკავშირეთა ჯარი თანდათანობით მაინც წინ მიდის. ფრანგ-რუსების ჯარი ფლორინის ჩრდილოეთით ნეგროპონის მთაზე მოთხროვდა, მონასტრიდან 15 ვერსზე. მაგრამ მათს მარცხნა ფრთაზე ბულგარელები კიდევ მაგრად სდგანან ფლორინიდან 10 ვერსზე პისოფერის სიმაღლისა და პრესმას ტბის შუა. ალბად ეს თუ აბრკოლებს მონასტრისაკენ წინსვლას. თუ მოკავშირეებს აქ შედგა გაუღმისა და მოპირდაპირის ჯარი გავარდეს, ბულგარელები დიდს განსაცდელში ჩაეყვინან. მაგრამ ეს მხოლოდ ადგილობრივი მნიშვნელობის საქმეა. უმთავრესი მიზანი გენ. სარაილისა კი შეუერთდება და მედგარი შეტევა საფილისაკენ რათა ხელი მისცეს მოკავშირეთა ჯარს, თუ რა თქმა უნდა, ისინი ჩრდილოეთიდან საფილისაკენ იერიშს მოახებენ. მართალია საბერბეთში დამყარებული გარემოება აფერხებს მოქმედებას, მაგრამ მოკავშირეებს შეუძლიან ერთის დაეკვიტოს კესერი მთავრობის ბულგარეთის და საბერბეთის საკითხიც გადაწყვიტონ.

სერბეთის საზღვარზე აუარებელ ბულგარების ჯარი მოუყრია თავი, მოხლოდნელთა დიდი შეტევა, რომელიც გავლენას მოახდენს მთელ ბალკანეთის ფრონტზე. ამბობენ ამ ბრძოლას გადაწყვეტი მნიშვნელობა ექნება.

თერანიდან „პარიზონს“ ატყობინებენ, რომ სპარხის დროებით მთავრობას, ერთის მხრით, და ოსმალეთ-გერმანეთის მთავრობის შორის, მეორეს მხრით, შეთანხმება და კავშირი მომდარა სამხედროსა და ფინანსურს ნადავზე. ამ ხელშეკრულების ძალით სპარხის უნდა დაჩაზმოს 40 ათასი ყანდარში. თერანიდან დეტალური სომხები ისევ თერანს უბრუნდებიან. თერანში ხოლმეა.

სომხების კათალიკოსს დეტალური სომხთა სახარებოდ მიუღია 2.558.869 მანეთი.

გაკვირვით

„სახალხო ფურცელს“ ერთი ბედნიერი მწერალი ჰყავს: ბ. თელი (იგივე თელიძე) ლონტო. ამ მწერლის მთავარი ოსიება იმაში მდგომარეობს, რომ ის ბევრს სწერს, მაგრამ მისი ნაწერი წაუკეთხავი რჩება. წაუკეთხავი რჩება არა მარტო „სახალხო-ფურცლის“ მკითხველებს, არამედ, როგორც სჩანს, თვით რედაქციის ხელმძღვანელის და კორექტორის მერაბ. ბ. ლონტის უკანასკნელ წერილში „სახალხოსა და ეროვნების“ შესახებ, რომელიც „სახალხო ფურცელს“ 6 ოქტომბრის ნომერში (№ 689) იყო მთავსებული, სხვათა შორის სიტყვა-სიტყვით შემდეგა სწერია:

„დახ ფედერალიზმი მშვიდობიანობის გამარჯვება, გერ კიდევ ანერაკის უდიდესი პოლიტიკური მოაზრებები იმტკიცებდა“ და ს...
სანტერესთა ვიცოდეთ, რომედ ანერაკზე და რომელ რევილზე და პარაკობს ბ. ლონტო? თუ სახესი „ქველი რევილის და რევილიზმის“ და „ანერაკის დემოკრატის“ ავტორი ჰყავს, ისტორიკოსი ფრანგი და არა ანერაკელი.

ვულკანის ხეობით და კრაივისაკენ კანენის ხეობით, გერმანელებიდან როტერტუბის ხეობით და კრაივისაკენ ტრადიციულ გზით ეს უკანასკნელი გზის უმთავრესად მდ. ბუხის ეკლი ქალაქ ბუხისაკენ მიემართება, ხოლო კრაივისაკენ პლომბის გზით ბუკარესტისაკენ მიდის ამ ოთხი გზისა და ფალკენშეიმის ჯარის მიმედების მიხედვით შეიძლება ვიფიქროთ, რომ მოპირდაპირეს განზრახვა აქვს ბულგარელებს მოქმედ მაკედონის ჯარის შეერთდეს. ამის გამო ამ ხაზზე მეტის-მეტად მედგარი და თავგანწირული ბრძოლა. ფალკენშეიმის შემოტევა მდ. ბუხიდან კანენის ხეობამდე ტრეკელდება და 200 ვერსზეა გაქმული ფალკენშეიმის მხარისა ვალხა გადალახოს და დუნაისთან გაიქრას.

ამ ასპარეზს უდიდესი მნიშვნელობა აქვს, თუმცა ერთის შემდეგით მნიშვნელოვან მოვლენად არ ეჩვენება ადამიანს.

სახარბნეთი.

დროებითა მთავრობამ მოხალისეთაგან ორი დივიზია უკვე შეადგინა და ბრძოლის ველზე ისტუმრებს.

იტალიის ასპარეზზე.

ბურსკის აზრით, იტალიის ასპარეზზე, ადამილის მიდინობიდან (გარდის ტბის ჩრდილო-დასავლეთით) მონფალკინეს მიდამოებამდე (კარსოზე) ავსტრიის ტრეპერტოვს ეფენს პუოლია 21 ქვეითი ჯარის დივიზია, გარდა მაშველი ჯარებისა. ეს ჯარი 350 ვერსზეა გაქმული.

უპასხანელი დეპუტატი

კორდუს მეცხოვრე ჯარს ბრძანებდა მოუვდა ეპირისკენ გაილაშქრო. მოკავშირეებმა ამ ჯარს გადახვლა აუკრძალა, რადგან ხეგვოდ იცნეს. ჯავახიანი „გარდა“ თავის ოფიცრებით აჯანყებულებს მიემხრო.

ოდღის ხიმალესთან ბრძოლაში დაიღუპა გენერალი პარპრეტსკო, ხოლო ჩრდილოეთით ბრძოლის ველზე მოკლულ იქნა რუმინეთის მინისტრ-პრეზიდენტად დაინიშნა კარპის შვილი.

სერბეთის საზღვარზე აუარებელ ბულგარების ჯარი მოუყრია თავი, მოხლოდნელთა დიდი შეტევა, რომელიც გავლენას მოახდენს მთელ ბალკანეთის ფრონტზე. ამბობენ ამ ბრძოლას გადაწყვეტი მნიშვნელობა ექნება.

თერანიდან „პარიზონს“ ატყობინებენ, რომ სპარხის დროებით მთავრობას, ერთის მხრით, და ოსმალეთ-გერმანეთის მთავრობის შორის, მეორეს მხრით, შეთანხმება და კავშირი მომდარა სამხედროსა და ფინანსურს ნადავზე. ამ ხელშეკრულების ძალით სპარხის უნდა დაჩაზმოს 40 ათასი ყანდარში. თერანიდან დეტალური სომხები ისევ თერანს უბრუნდებიან. თერანში ხოლმეა.

სომხების კათალიკოსს დეტალური სომხთა სახარებოდ მიუღია 2.558.869 მანეთი.

გაკვირვით

„სახალხო ფურცელს“ ერთი ბედნიერი მწერალი ჰყავს: ბ. თელი (იგივე თელიძე) ლონტო. ამ მწერლის მთავარი ოსიება იმაში მდგომარეობს, რომ ის ბევრს სწერს, მაგრამ მისი ნაწერი წაუკეთხავი რჩება. წაუკეთხავი რჩება არა მარტო „სახალხო-ფურცლის“ მკითხველებს, არამედ, როგორც სჩანს, თვით რედაქციის ხელმძღვანელის და კორექტორის მერაბ. ბ. ლონტის უკანასკნელ წერილში „სახალხოსა და ეროვნების“ შესახებ, რომელიც „სახალხო ფურცელს“ 6 ოქტომბრის ნომერში (№ 689) იყო მთავსებული, სხვათა შორის სიტყვა-სიტყვით შემდეგა სწერია:

„დახ ფედერალიზმი მშვიდობიანობის გამარჯვება, გერ კიდევ ანერაკის უდიდესი პოლიტიკური მოაზრებები იმტკიცებდა“ და ს...
სანტერესთა ვიცოდეთ, რომედ ანერაკზე და რომელ რევილზე და პარაკობს ბ. ლონტო? თუ სახესი „ქველი რევილის და რევილიზმის“ და „ანერაკის დემოკრატის“ ავტორი ჰყავს, ისტორიკოსი ფრანგი და არა ანერაკელი.

კვირის სურათიდან დამატებაში მთავსებული იქნება სურათები: უდარდელი მთავრე; აზროვნის ტიპები ნახატი; ხილად-ხეგ მუსხევასა და სხვა. ლექსი დეგენდა „კახეთის დედოფალი“ სანდრო შანშიაშვილისა და „ავტორდეთ ხელა“ დ. კაპალი-ბა. ეტიკები და ლექსები: „სურფა მშვენიერი“, „შორით შორს მიმავალი“, „დავჭრე ვარ დავეცმა“, „ცხა და მიწის სიყვარული“ ინ-ბანისა.

ახალი ამბავი

სახალხოში.

მეფის ნაცვალს სადარბაზოდ წარუდგინენ ინგლისის ჯავახიანი ავტომობილა რაზმის პოლიკონი გირეგ-გობი და ინგლისის ჯარის შტაბს-პიტანი გ. დევიარსი. თანაშემწე ხოის და სალმასის გუბერნატორისა ეტიმბტულ მულკი. თბ. სპარსელი კონსული მიუქარემ-უდ-დოულენ და გარეშე საქმეთა სამინისტროს რწმუნებული საზღვრებზე ს. ნ. სტოლიცა.

მთავრობის დაწინაურებაში.

მეფისათვის და მელვინი-ბის თბისობის საგუბერნო კომიტეტის სხდომა 11 დეკემბრისთვისა დაინიშნული შემდეგ საკითხების განსახილველად: 1) სასურველია თუ არა რომ ლილიონი სპირტი გაერის შესახებ ლად ან რომელ ადგილებში თბილისის გუბერნიაში; 2) ნებართვის მიღება კონლოის სანტრეგელ დამატებითი თანხის 400 მან. დახარჯვის შესახებ; 3) არჩევა სამუდამო კომისიისა დენის გასახილავათ მცოდნე პირთათვის.

ომლითა თავშესაფარის განხან.

თბილისში ამ მოკლე ხანში არსდებდა თავშესაფარი ომში მოკლულ და ომში მყოფ მხედართა შეილთათვის. თავშესაფარის ხსნის საგანგებო კომიტეტი, რომელიც საქართველოს ექსპარხოსის თავმჯდომარეობითაა დაარსებული, ამ ომლითა ნათესაობამ და აპეკუნებ-მა, ვისაც სურთ მოათავსონ ომლები თავშესაფარში, უნდა მიმართონ თბილისში პირდაპირ საქართველოს ექსპარხოსის სახელობაზე. თბილისთან ერთად უნდა წარადგინონ მტერიკული მოწმის ამ ომლებისა და მოწმობა მამის სიკვდილის ან ომში ყოფნის შესახებ.

ქართული დაწინაურებაში

ქართულ ხელოვანთა საზოგადოების წევრი ბ-ნი შევარდნაძე სოფ. ნახატევიდან თბილისს ჩამოვიდა და თან ჩამოიტანა 19 ფრესკი, რომელნიც წარსულ ზაფხულზე ქართველმა მხატვრებმა გადაიღეს ძველი ეკლესიის კედლებიდან.

წყლის ხიმვირე. ამაღლების ქაშხზე ქალაქის ონკანი ერთობ ცოტა წყალს იძლევა. ონკანის მახლობლად ამ ქაშხ იგივე ხდება, რაც თბილისში ამ დღეებში: ხალხი რგომა ჩამდგარი და ქურჭლით ხელში წყლის მიღებას სთხოვდა. იმ უბნის მცხოვრებლებმა სთხოვეს ქალაქის გამგებობას მიღოს ონკანის ძიება და დიხსნას ი. ინი ასეთ გაქირვებისაგან.

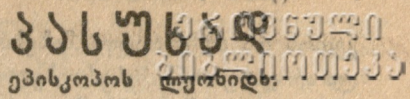
სკოლების რევიზია. ქართულ საქველმოქმედო საზოგადოების მთავარმა გამგებობამ დაადგინა გავზავნოს სამამუდანიო საქართველოში დ. გ. კარიკაშვილი საზოგადოების სკოლების სარევიზია.

ქართულ საქველმოქმედო საზოგადოების მთავარ გამგებობის სხდომას 6 ამა თვეს დაესწრო სათათბიროს დეპუტატი აკაკი ჩხენკელი და ბევრი ცნობანი წარუდგინა ომ-ომისაგან დაზარალებულთა შესახებ დასავლეთ საქართველოში. დღეს, ბ-ნი ჩხენკელი მიემგზავრება ყარსში, საიდანაც შემდეგ წევა არდავან-არდენუჯ-გარეთის მხარეს. მასთან ერთად მიემგზავრება მდივანი ქართულ საქველმოქმედო საზოგადოებისა პ. საყვარელიძე, რომელსაც დავალებული აქვს ცნობები შეკრიბოს ომისაგან დაზარალებულ ქართველ მამუდანიო შესახებ.

ქართულ საზოგადო სახეურნიო საზოგადოების საბჭომ 6 ამა თვეს მოისმინა მოხსენება საგანგებო კომისიის, რომელშიაც შედიან ს. ნ. ყაზახაშვილი, ვ. ო. ციხელიძე და პ. გ. მელია და რომელმაც დაათვალიერა საზოგადოების მამული საავარჯირო და სამუშაო გეგმა შეიმუშავა ხარჯთ-აღრიცხვით. კომისია თხოვლობს, რომ მთელი მამული დაიყოს შემდეგი წესით: 1) სახლ-კარს რაიონის 1 დღს, 600 საფ. აქვე გვერდით იქნება გამართული ფრინველების მოსაშენებელი ონიანი 2) ხეხილის სანტრეგელ უნდა წყობილმა ზეგამო ზეგამო ჩამოაწახი სანტრეგის 1 დღს; 3) საცდელ ვე-

ნახს 1 დღს. 1700 საფ. მინდორშივე დგინდეს 2 დღს. 1000 საფ. მინდორში დგინდეს ბილის მოსაშენებლად 900 საფ.; 7) ხეხილის ბაღს 5 დღს. 450 საფ.; 8) შინაურ ცხოველებისათვის ბაღს და ბილი 1 დღს. 300 საფ.

არნიშნული სამუშაო გეგმა თანდათანობით გაკეთდება შედგების კვალობაზე, ეხლავე-კი კომისიის მოხსენებით აუცილებლად უნდა გა

ბრავო ზღვას და ზღვას გადაურჩენ, როგორც დანაშაულებრივი გავიგებთ მათზე ზღვას (თუ ზღვას) უმსხვირველია ორი მუშა: მაქაქარია და ლომბაძე, რომლებს გვამი ვერც უპატივით, სხვები კი დიდს მცოდნეობით გადაარჩინეს. კიდევ მეტი მსხვირველია მუშა: ბოლოდ და თავგანწირვა არ გამოეჩინა ბათუმის რაიონის რკინის გზის უფროსი ოსტატ ბ. თედ. მაქაქარას.

პოლიწველი სახარებელი. გუბერნატორმა ნება დართო 10 დღე-ნობისთვის საქველმოქმედო საღამო მოაწყოთ ოსისაგან დაზარალებულ პოლიწველით სამსახურად.

ქუჩის გაწმენდა. ქალაქში ძლიერ გახშირდა ქუჩის გაწმენდა. ქუჩის გაწმენდას სახლგარეშო ადარ უჩანს, დღისით, მზისით შედიან და სტებენ ბინებს და საცაქრო სახლებს. ვრდ დღეს გაქურდეს თამამშვივის ქარავანში ტერ ხანატურაგის საფართხეული და წაიღეს 2 ათის მანეთის საქონელი, გატეხეს თელავის ბინა სოლოლაკის ქუჩაზე და წაიღეს სხვა და სხვა ნივთი 1175 მანათისა. ბევრდროს ბინადან, სოლოლაკის ქუჩაზე წაიღეს 531 მ. ნივთები. ქუჩების ასალავად სასტიკი ზომებია მიღებული.

კუბრის საღამო. 9 დღისობისთვის სამუშაო საწვავლებელში გაიმართება მწერალ სპორტის საღამო. მოქიდავე ზოკინი წაიკითხავს ლექციას „სპორტის აღორძინებაზე“. ფურტირისტი ვ. კამენსკი მეორე ლექციას, დასასრულ კუბრის წარმო-სთქვამს სიტყვას.

შვიდ კვის მწარმოებელი კრება. მეფის ნაცლის ნებართვით 15 ამ თვეს ქუთაისში დაიწყო საგანგებო კრება ქუთაისის გუბერნიის შვიდ კვის მწარმოებელი ინფ. ა. გ. ცვიტლინის თავმჯდომარეობით. განსახილველი შენდები: 1) შუადრო-ლობის აღორძინება მთავრობის მიერ ჩამორთმეულ გელზენკირხენის სამრეწველო საზოგადოების ქონების შექმნის შესახებ და ამის გამო სესხის აღება. 2) საფუთო გადასახადის მომატება ნახევარ კაპეკით გაზიდილ შავ ქაზე, საბჭოს ვიუბის დასაფარად.

ნათესავდური. ფოთის ქალაქის მოურავის მოადგილე ბ. ტუქუაშვიდი ინფ. ვინოგრადავთან მოლაპარაკება გაიმართა პალიატომის ტაბზე ნავთსადგურის გამართვის შესახებ.

კოპეტირების გასწავლა. ს. ერ-თაშვილმა ახლად გახსნილი კოპეტირების თავის წევრებს შაქარსა და სხვა საწვავებს აწვდის დაუბრალებლად. გაემიბის წევრებთან არჩულ არიან კ. ჯავრიშვილი, ნ. ბალაზაშვილი და კ. ოქრუშვილი. სარგებოთ კომისიის წევრებად მღ. ი. ზაალიშვილი, დ. კარგარეთელი და ი. კარგარეთელი.

საგანმანათლებლო მოხატა. ში. მეფის ნაცლის რწმუნებული გენ. ლ. უფლიანი ამ ეპოქა რევიზიას აწარმოებს საგანმანათლებლო მოხატის სფეროში. ამ მოხატის სფეროში განგემქმნ მინასიანცა შეიტანა თხოვნა სამსახურიდან გადადგომის შესახებ. მის მავალეობას აღსრულებას შეუდგა ექიმი ლამბაძეძე.

სვირის მოხატვა. როგორც გვატყობენ, სვირის ღვინის მოხატვა ღვინო ნაკლებ მოსულა, ასე რომ ბაზარში გასასყიდათ ძალიან ცოტა ღვინო გამოვა. სიმინდის მოხატვა ორი თვეს ძლიერ ეყვია მეტოგრებთ საცლად.

საგანმანათლებლო დადგენილება. დაიბეჭდა ცალკე ფურცლებზე და გამოვიდა ქალაქის საბჭოს მიერ შეწყვეტილი და თბილისის გუბერნატორისაგან დამტკიცებული საგანმანათლებლო დადგენილებანი საპარტიკულ-რობისა, საბეჭებებისა და საკატეგორიის სინტაქსულად მოვლის შესახებ.

დღეს, 8 დღისობისთვის, დილით, თბილისში მოვიდა სპარსეთის ტ. ბის მემკვიდრეს მამედ ხასან-მირზას, რომელიც დღესვე ბალაჯარის ზღის ადგილში მიემგზავრება.

სახალხო უნივერსიტეტი. საზოგადოების გამგეობამ, რადგან ხვალ, 9 ამ თვეს, ამ საზოგადოების წლიური კრება დაიწყო, 1915 წლის დაბეჭდილი ანგარიშები თბილისის კოორპერატივის მდებარეობაში დაგვანია, საცა მსურველებს შეუძლიათ მიიღონ იგი.

სპარსეთის ტახტის მემკვიდრის მოხატვა. გუშინ თბილისში საფოსტო მატარებელი ჩამოვიდა სპარსეთის ტახტის მემკვიდრე პრინცი მუჰამედ მასან-მირზა ამალით. პრინცი გუშინვე ბაქო-როსტოვის გზით გაემგზავრა ოფლისში.

გეოგრაფიული საზოგადოება. 6 ამა თვეს მოხდა ამ საზოგადოების წევრთა კრება, რომელსაც თავმჯდომარეობდა გენ. მაიორი შოტკოვი. კრებაზე მოხსენებანი წაიკითხეს: ბ. ნ. სნარსკი, ვ. რ. შინისკი, გენერალ-მაკრინსკი, ნ. ს. ანონინა და პოლკოვნიკმა ჯუნიკოვსკიმ. ყველა მოხსენება წესით დასრულდა და ქვეყნის ჩრდილო და ამიერ კავკასიის. ბევრი ამ გუბერნიის მაგისტრალი იქნება, ბევრი კიდევ ტრატები მაგისტრალისა. გზები დაკავშირებული უნდა იქმნას შიდა რუსეთის გზებთან. მოხსენებლების აზრით ბევრი გზის გაყვანა მიუტკიცებლად წესურსე უნდა დაიწყოს. აქედან გამომდინარე, მაგალითად შემიძლია ლიანდაგები: ალიათ-ჯულფა, ალიათ-სტარა, ბათომ-ტრაპიზონი, ბათომ-ყარს, სარაყამი-აზროუმი, ბაქო-შემახა-კახი-წნორის წყალი, კახი-განჯა - ტრეტერი-არაქსი-ლენქორანი, ბორჯომი-ყარსი ოლთა, ქუჩი-ნოვოროსისკ-ტრაპაზე, ტრაპაზი-ალაგირი-დარკოზი, სამტრედია-

ბონი-ქუაისი, გორი ცხინვალი, ონი-გორი, წებელდა-სოხუმი, ოზურგეთი-ნატანები, აჯამეთი ბაღდადი და სხ. ტრატები ქაათურიდან სხვა და სხვა ხეობაში, მეორე ლიანდაგი ნავთლედიან აღსაფადეს ს. თბილის-კავკასიის გზის გაყვანა უპირველესი საგანია შეადგენს. თავმჯდომარემ აღნიშნა დიდი მნიშვნელობა ყველა მოხსენებისა და საჭიროდ სცნო ყველა ამ მოხსენებიდან შემდეგდეს ერთი მოხსენება, რომელსაც კრებას წარმოუდგენს შემდეგ სამშაბათს, 11 ამა თვეს.

ბაზარი. თბილისში ბლომად არის ჩამოტანილი მგელი და ახალი ხილი. გირვანქა ჩურჩხელა ფასობს 60 კაპ., ვაშლის ჩირი 40 კა, ატმის 50 კა, შინდი 20 კა, იაპონური ხურმა ყველი 15-20 კაპ., ზღარტი 20 კაპ., მსხალი და ვაშლი 10-30 კა., კომში 15-20 კა., „მუშკატის“ ყურბენი 25 კაპ., კალმახის ფასმა დიკლი: ნაცველი ექვსი აბაზისა, ცხლა ფასობს გირვანქა ოთხი აბაზად მანეთად, ლოქო გირვანქა 50 კა, ცოცხალი 80 კაპ. ხრამულის ფასმა იმატა: 60 კაპ. ნაცველად გირვანქა ფასობს 70 კა.

კახეთი. — კარდანაში სტრატეგიკმა მოაკლეს 5 დღისობისთვის ბოროტმოქმედი ნიკა ჩაყალაშვილი. — გურჯაანში, 6 დღისობისთვის კუპით სავსე ურემმა გადაურა და სასიკვდილოდ დააშვა ნიკა კუპრაშვილი.

ბაქოს დრამატული კომიტეტის თავმჯდომარეთ ერთხმად არჩულ იქნა ცნობილი მრეწველი ბ. აკაეი ხოშტარია. ამავე კომიტეტში წევრებათ მოწვეულ იქნენ ბ. ნ. ჯაყელი და თ. კ. ამირაიანი. კომიტეტმა დაადგინა, რომ წრევანდელი სეზონი გაუმჯობესებულ იქნას, როგორც მოწყობა-მორთვის მხრით, აგრეთვე დასის შემადგენლობათაც, ამისათვის თბილისში უკვე გაიგზავნა რევიზორი შალვა დლიანი მსახიობებთან მოსალაპარაკებლად.

დაპანოვი პორილი კუპალია

(რეტორად დანიშნის გამო)

თბილისის სემინარიის რეტორად ახლად დანიშნული დეკანოზი კორნელი კეკელიძე დაიბადა 2 თებერვს 1879 წელს სოფელ ტოხანიერში (ქვემო იმერეთში) მეღვინის დარბაზსა და უმეწო ოჯახში. ქართული წერა-კითხვა მოზობისგან შეისწავლა. შენიჭდა ქუთაისის სასულიერო სასწავლებელში მიაბარეს, სადაც სწავლის ნიჭი გამოიჩინა. როდესაც კორნელი მესამე კლასში გადავიდა, მამამისი სხვა შეიღებოც წამოსწრენ სასწავლებელში მისაცემად და, რადგან მას ამისი თავი არ ჰქონდა, განიზარა—უფროსი შეიღებოც სასწავლებელში გამოიწვიეს, ვინაჲდან ასე მსჯელობდა: იმან ცო-

ტ რამ მაინც ისწავლაო და სხვები მაკ ბევრი უსიამოვნება მიაყენა. როცა სულ უწავდელი როგორ დავტოვო. მაგრამ სწოვდ ამ დროს კორნელი სახელმწიფო ხარჯზე მიიღეს და სასულიერო სასწავლებელში კურსის დასრულების შემდეგ თბილისის სემინარიის გადმოვიდა, სადაც საუკეთესო შეიღებოც ითვლებოდა. აქ კურსის დამთავრების შემდეგ სახელმწიფო ხარჯით გაიგზავნა კიევის სასულიერო აკადემიაში, სადაც ხელი მიჰყო ქართული საეკლესიო მწერლობისა და ისტორიის შესწავლას. მეოთხე კურსს საკანდიდატო თხოვნისათვის თემა ქართული დღისმსახურების ისტორიიდან აიღო (ე. ი. ისეთის დარგადან, რომელიც იმ ეპოქა ყველაზე ნაკლებ შესწავლილი იყო). ეს თხოვნა მთელ კურსზე საუკეთესოდ იქნა ცნობილი და სასტუდენტო პრემიით დააჯილდოვეს.

აკადემიაში კურსის დასრულების შემდეგ იგი დეტალურად იქნა საპროფესორო სტინდენდიანტად იმ პირობით, რომ მოეცოლი ამოსავლეთი (ათონი, კნასი მთა და იერუსალიმი) ეპიურ ქართულ ს: ძველთა შესწავლაში მაგრამ იმ დროს (1904 წელს) იაპონიის ომმა ხელი შეუშალა აღმოსავლეთში მოგზაურობას და სტიპენდიანტობაზედაც უარი სთქვა.

დაბრუნდა სამშობლოში და ყოვლად-სამღვდლო ლეონიდემ (მაშინ იმერეთის ეპისკოპოსმა) აკურთხა ქუთაისში მთავარანგელოზის ტაძრის დეკანოზად. აქ მან დატოვა ერთ წელს და 1906 წლის 3 იანვარს დაინიშნა თფილისის საეპარქიო სასწავლებლის ინსპექტორად.

მისი აქ ყოფნის დროს საეპარქიო ქალთა სასწავლებელი დიდად გამოიცივლა და გადახალისდა: ექვსკლასიანი საგან იგი რეკლასიანი გადაკეთდა და ამისთანავე ნამდვილ ეროვნულ სასწავლებლად გადაიქცა: ქართული ენის კათედრა გაძლიერდა და ქართულის ენის, ისტორიისა და ლიტერატურის პროგრამა გაფართოვდა იმ ხომად, როგორც არც ერთი ქართული საშუალო სასწავლებელში არაა; დღეს იქ „ქართული არქეოლოგია“ კი ცალკე საგან შეადგენს და განსაკუთრებული დრო აქვს დანიშნული, აგრეთვე „საქართველოს საეკლესიო ისტორია“. მამა კორნელის გაბედულ მოხსენება ქართული ენის გაუმჯობესების შესახებ ნიკონ ექსარხოსმა 1906 წელს, აქ რომ ვერაფერი მიღებოდა, სინოდში გაგზავნა მსჯავრის დას: დებად, მაგრამ, ექსარხოსისათვის სრულიად მოულოდნელად, სინოდმა მოხსენება დაამტკიცა, რითაც ნიკონი დიდად ნაწყენი დარჩა და კიდევაც იმეჭებოდა, მაგრამ მუქარი აუსრულებელი დურჩა. საეპარქიო სასწავლებლის შემოღების შესახებ სართლის დადგმა მამა კორნელის აზრითა და უახლოესი მონაწილეობით მოხდა, რა-

მაკ ბევრი უსიამოვნება მიაყენა. როცა სულ უწავდელი როგორ დავტოვო. მაგრამ სწოვდ ამ დროს კორნელი სახელმწიფო ხარჯზე მიიღეს და სასულიერო სასწავლებელში კურსის დასრულების შემდეგ თბილისის სემინარიის გადმოვიდა, სადაც საუკეთესო შეიღებოც ითვლებოდა. აქ კურსის დამთავრების შემდეგ სახელმწიფო ხარჯით გაიგზავნა კიევის სასულიერო აკადემიაში, სადაც ხელი მიჰყო ქართული საეკლესიო მწერლობისა და ისტორიის შესწავლას. მეოთხე კურსს საკანდიდატო თხოვნისათვის თემა ქართული დღისმსახურების ისტორიიდან აიღო (ე. ი. ისეთის დარგადან, რომელიც იმ ეპოქა ყველაზე ნაკლებ შესწავლილი იყო). ეს თხოვნა მთელ კურსზე საუკეთესოდ იქნა ცნობილი და სასტუდენტო პრემიით დააჯილდოვეს.

აკადემიაში კურსის დასრულების შემდეგ იგი დეტალურად იქნა საპროფესორო სტინდენდიანტად იმ პირობით, რომ მოეცოლი ამოსავლეთი (ათონი, კნასი მთა და იერუსალიმი) ეპიურ ქართულ ს: ძველთა შესწავლაში მაგრამ იმ დროს (1904 წელს) იაპონიის ომმა ხელი შეუშალა აღმოსავლეთში მოგზაურობას და სტიპენდიანტობაზედაც უარი სთქვა.

დაბრუნდა სამშობლოში და ყოვლად-სამღვდლო ლეონიდემ (მაშინ იმერეთის ეპისკოპოსმა) აკურთხა ქუთაისში მთავარანგელოზის ტაძრის დეკანოზად. აქ მან დატოვა ერთ წელს და 1906 წლის 3 იანვარს დაინიშნა თფილისის საეპარქიო სასწავლებლის ინსპექტორად.

ლია გარაში

ბ-ნ ვეშაპელს.

ივერიის ეკლესიის აწყო მღვდელ-მთავრებს შევადგენთ დღეს სულ ოთხი კაცი. ჩემი მტკიცე და შეურყევლო რწმენით, მაცხოვარი იესო ქრისტეს წყალობით, არც ერთი არა ვართ უღმერთო და ურწმუნო. თქვენ კი, ბ-ნო ვეშაპელო, „საქართველო“-ს 214 ნომერში დაბეჭდილი თქვენი გადამტყუარებელი დრო აქვს დანიშნული, აგრეთვე „საქართველოს საეკლესიო ისტორია“. მამა კორნელის გაბედულ მოხსენება ქართული ენის გაუმჯობესების შესახებ ნიკონ ექსარხოსმა 1906 წელს, აქ რომ ვერაფერი მიღებოდა, სინოდში გაგზავნა მსჯავრის დას: დებად, მაგრამ, ექსარხოსისათვის სრულიად მოულოდნელად, სინოდმა მოხსენება დაამტკიცა, რითაც ნიკონი დიდად ნაწყენი დარჩა და კიდევაც იმეჭებოდა, მაგრამ მუქარი აუსრულებელი დურჩა. საეპარქიო სასწავლებლის შემოღების შესახებ სართლის დადგმა მამა კორნელის აზრითა და უახლოესი მონაწილეობით მოხდა, რა-

მიწის უფლებიანთა პრემია გუჩიაში

თავი VII
სოციალისტური კრიტიკა, ხინდისხის თვისუფლება და ხინა-დვიდე. დასკვნა.

გურიის ინტელიგენცია სადაც არის მიხედება, რომ ეროვნული თვითმართვლობა ისეთივე აუცილებლობას შეადგენს, როგორც მან ერთხანს შემოღების საჭიროება აღიარა. ნუ თუ დაიჯეროთ, რომ იმ ყრილობაზე შეკრებულ ინტელიგენტთა პოლიტიკური აზროვნება სხვა უფრო არსებით ზომებს ვერ გამოიხატავდა საჭიროების ეროვნულ ორგანიზმის პრობლემის გასამთვლელად? ეს ჩვენ არ გგვჯერა, თუმცა ასეთ რისხამე მოლოდინის საჭიროება დანიშნულია ყრილობის ვერაფერ ვერ დაავალდა. მამ რატომ 15 წლის განმავლობაში ასე ტალახში სვრიდნენ დამულოვილობის წინადაც მცნებას და რდ გაუზომადენდ იმ მოთხოვნას, რომელიც საქართველოს ნიადაგზე დგომით სრულებით ხელს არ შეუშლიდა სრულიად კოკობრიობის პროტორატის მახებობის (დაეს) ამ კითხვებზე პასხები მოლოდ დუმილით შეიძლება, მეტი ვერაფერი მოგიხრებებია კაცს, ვინაიდან არც ისე შეურყევლო მენციურული სამუშაოდ დაგროვილი დასჯელი ლიტერატურაში, რომ მამულოვილობის იმ სახით გაგებოს და შემიცნების, როგორც ეს დიდ ილიას, არ. ჯორჯაძეს და სხვათა სწამდით, გაწვილებული შეიძლებოდა. ჩვენ ვნატობთ იმ დროს, როცა მსგავსად ლატინთა, პოლონეთა, ებრაელთა, ლიტველთა, ფინელთა და სხვათა მრავალთა, ჩვენებური

დასელებიც არ შეუშინდებიან „ქართველის“ სახლის მიმბტებას პარტიისათვის და მით ერთხელ და სამუდამოდ ეროვნულ ჩარჩოებში მოაქციენ თავიანთ მოღვაწეობას. მაგრამ აქცისევე გვნატე ნინოშვილის დასაფლავების დღეს გამოქვეყნებულ პარტიულ დელკარაციას „ზაიუბელი, კავკასიის სოც.-დემოკრატიის ვეტერანი გარდუვალ ზღუდედ აღმართული საკითხის სასურველად გადაჭრის შესაძლებლობის წინაშე. ცენტრის მუდამ ერთხელა და მისი ბრძინების ხანდაზნულად შემსრულებელი, ის დღესაც ვერ დალატობს თავის მასწავლებელს. მეორეს მხრით აღსანიშნავია ისიც, რომ, ვ. გ. პლუხანოვის, რომლის ავტორიტეტი აგრე დღია რუსეთის სოც.-დემოკრატიებში, პარტიულდებში თითქოს გადაუდგინდ, რასაც აშკარად მოწმობს დღეს. ჩინებისა და ჩხეველის გამოსვლები სახელმწიფო სათათბიროში. ვიცით, ბ-ნი პლუხანოვი წინადაც აღმსკერდ უყურებდა „კავკასიელ ამხანაგებს“, რომლებმაც ბურჟუაზიულ-ნაციონალისტურ ფერხულში შესტოპეს, და უბრალო კულტურული ავტონომიაიც კი არ ეძებებოდა საქართველოსათვის, ხოლო დღეს, როგორც ვიცით, ის სახეობით რუსეთის ნაციონალისტურ პანგებზე მღერის და ამხანაგებსაც მუხუვალედ მოუწოდებს ქვეყნის დასაცავად. როგორც სჩანს, ბ-ნი პლუხანოვი არ მოუწყობებულა თავის ქართველ მოწაფეს, ვინაიდან სწორედ იმ დროს, როცა თვითონაც

ბრძინებდა, მის ქართველი ამხანაგები გვერდში უდგას და მისებურ ორიენტაციის დამცველია ქართველ დასეულ ლიტერატურაში. ეს ჩვენ სავალდებოლოდ გვაგონია არა იმიტომ, რომ თითქოს ქართველი სოციალისტოლიალობის გრძობას ამზებობდეს, არამედ იმიტომ, რომ პარტიის გამოცდილი ბიბლიტარის პოზიციის ცოტა ხნობით მა ნც შეუძლებლად ჰყოფს მოლოდ ქართველ დასელობის პლენარის დიკტატურისაგან განთავისუფლებას. მაგრამ, მიუხედავად ამისა საქართველოს უფლებების უზრუნველ პლენარისაგან გამიჯვნა მაინც მოხდა, რაც არ შეიძლება მეტად სასიხარულო მოგენდარ ჩაითვალოს. ჩემივე-ჩხევილის სახელმწიფო სათათბიროში გამოსვლა ჩვენ სიმპტომატიურად მიგვჩინა და, ვინ იცის, ეგებ ქართველ დასელებში მოგენიანთა შეცდობა - დადასტებას სადი მიმართულელება ეძლევა და ჯან-ბურჟუაზიად ერკვევა ის? ამის ნიშნებიც მოჩანს. ეროვნულ საკითხში ძველ დირებლებში შეფასება და ახალ გზათა ძებნა, ამ ნიდაგზე გახშირებული და სამწუხაროდ არა მართებული კლოთი პოლემიკა და კავკასიელ მემწივალესკეთა სინაზობის უფრო კიდევ არ გვმართება. ძველი დირებულების შემფასებელთა და კრიტიკულ აღლოს აღმსარებელთა რიგში ჩვენ ვერ განმჩნევთ გურიის დასელებს. თითო-ორობა პირი აქ მოსატანი არაა და თან ისინი იწვათ გამოცნაულის შეადგენენ. სწორედ მათ,

რომლებმაც საქართველოს მშრომელ გუნდობაში აღიარეს ლამპარი სოციალ-ბრძოლის საწუკვარ იდეალებისა, რომლებმაც მრავალი მსხვერპლი გასწირეს უთანასწორო ბრძოლაში და ყოველგან შემოქმედებითი უნარი და ესე-თითობის მთავარი სოციალისტოლიაობის გრძობას ამზებობდეს, არამედ იმიტომ, რომ პარტიის გამოცდილი ბიბლიტარის პოზიციის ცოტა ხნობით მა ნც შეუძლებლად ჰყოფს მოლოდ ქართველ დასელობის პლენარის დიკტატურისაგან განთავისუფლებას. მაგრამ, მიუხედავად ამისა საქართველოს უფლებების უზრუნველ პლენარისაგან გამიჯვნა მაინც მოხდა, რაც არ შეიძლება მეტად სასიხარულო მოგენდარ ჩაითვალოს. ჩემივე-ჩხევილის სახელმწიფო სათათბიროში გამოსვლა ჩვენ სიმპტომატიურად მიგვჩინა და, ვინ იცის, ეგებ ქართველ დასელებში მოგენიანთა შეცდობა - დადასტებას სადი მიმართულელება ეძლევა და ჯან-ბურჟუაზიად ერკვევა ის? ამის ნიშნებიც მოჩანს. ეროვნულ საკითხში ძველ დირებლებში შეფასება და ახალ გზათა ძებნა, ამ ნიდაგზე გახშირებული და სამწუხაროდ არა მართებული კლოთი პოლემიკა და კავკასიელ მემწივალესკეთა სინაზობის უფრო კიდევ არ გვმართება. ძველი დირებულების შემფასებელთა და კრიტიკულ აღლოს აღმსარებელთა რიგში ჩვენ ვერ განმჩნევთ გურიის დასელებს. თითო-ორობა პირი აქ მოსატანი არაა და თან ისინი იწვათ გამოცნაულის შეადგენენ. სწორედ მათ,

რომლებმაც საქართველოს მშრომელ გუნდობაში აღიარეს ლამპარი სოციალ-ბრძოლის საწუკვარ იდეალებისა, რომლებმაც მრავალი მსხვერპლი გასწირეს უთანასწორო ბრძოლაში და ყოველგან შემოქმედებითი უნარი და ესე-თითობის მთავარი სოციალისტოლიაობის გრძობას ამზებობდეს, არამედ იმიტომ, რომ პარტიის გამოცდილი ბიბლიტარის პოზიციის ცოტა ხნობით მა ნც შეუძლებლად ჰყოფს მოლოდ ქართველ დასელობის პლენარის დიკტატურისაგან განთავისუფლებას. მაგრამ, მიუხედავად ამისა საქართველოს უფლებების უზრუნველ პლენარისაგან გამიჯვნა მაინც მოხდა, რაც არ შეიძლება მეტად სასიხარულო მოგენდარ ჩაითვალოს. ჩემივე-ჩხევილის სახელმწიფო სათათბიროში გამოსვლა ჩვენ სიმპტომატიურად მიგვჩინა და, ვინ იცის, ეგებ ქართველ დასელებში მოგენიანთა შეცდობა - დადასტებას სადი მიმართულელება ეძლევა და ჯან-ბურჟუაზიად ერკვევა ის? ამის ნიშნებიც მოჩანს. ეროვნულ საკითხში ძველ დირებლებში შეფასება და ახალ გზათა ძებნა, ამ ნიდაგზე გახშირებული და სამწუხაროდ არა მართებული კლოთი პოლემიკა და კავკასიელ მემწივალესკეთა სინაზობის უფრო კიდევ არ გვმართება. ძველი დირებულების შემფასებელთა და კრიტიკულ აღლოს აღმსარებელთა რიგში ჩვენ ვერ განმჩნევთ გურიის დასელებს. თითო-ორობა პირი აქ მოსატანი არაა და თან ისინი იწვათ გამოცნაულის შეადგენენ. სწორედ მათ,

ივერიის ეკლესიის აწყო მღვდელ-მთავრებს შევადგენთ დღეს სულ ოთხი კაცი. ჩემი მტკიცე და შეურყევლო რწმენით, მაცხოვარი იესო ქრისტეს წყალობით, არც ერთი არა ვართ უღმერთო და ურწმუნო. თქვენ კი, ბ-ნო ვეშაპელო, „საქართველო“-ს 214 ნომერში დაბეჭდილი თქვენი გადამტყუარებელი დრო აქვს დანიშნული, აგრეთვე „საქართველოს საეკლესიო ისტორია“. მამა კორნელის გაბედულ მოხსენება ქართული ენის გაუმჯობესების შესახებ ნიკონ ექსარხოსმა 1906 წელს, აქ რომ ვერაფერი მიღებოდა, სინოდში გაგზავნა მსჯავრის დას: დებად, მაგრამ, ექსარხოსისათვის სრულიად მოულოდნელად, სინოდმა მოხსენება დაამტკიცა, რითაც ნიკონი დიდად ნაწყენი დარჩა და კიდევაც იმეჭებოდა, მაგრამ მუქარი აუსრულებელი დურჩა. საეპარქიო სასწავლებლის შემოღების შესახებ სართლის დადგმა მამა კორნელის აზრითა და უახლოესი მონაწილეობით მოხდა, რა-

ნუ ათივით!

მაშინ როდესაც ყოველი სწავლავანათლების მზრუნველი უნდა სცდილობდეს სასწავლებლების სოფლებში გახსნას, მასწავლებლების მომატებას და მწველთა სინათლის შექმნას, ამ ეგრეც უჭიროებთ ხანში უჭიროება ვხედავთ ჩარხის ბრუნვას. დაბა ცხინვალში სამი პირველ დაწყებითი სასწავლებელია. ერთი ვეფხისტყაოსანის ორ-კლასიანი და ორი ქალბენისა. უნდა ნახოთ შემოდგომაზე ბავშვების მიღების დროს ეს სასწავლებლები, რომ დარწმუნდეთ რამდენად აკმაყოფილებს ამ დიდ სოფელს ეს სამი სასწავლებელი. მოხონდელი აუარებელია, იღებენ ბავშვებს კენჭით და მიუხედავად იმისა, რომ პირველ განყოფილებაში ხშირად 50 ბავშვზედ მეტს იღებენ, ბევრი რჩება სასწავლებლის გარედ. დაბა, მე გსტკვი, რომ ცხინვალის მოთხოვნებებს სრულიად ვერ აკმაყოფილებს ეს სასწავლებლები. მეორე, მაგრამ ჩვენი ინსპექტორი ამასაც არ უშვებს ცხინვალში და გადაუწყვეტია ქალების ერთი სასწავლებელთაგანი დაკეტოს. დაკეტული სასწავლებელი როგორც სარწმუნო წყაროდან გაფიქრებულად გადამტყუარებელია, იღებენ ბავშვებს კენჭით და მიუხედავად იმისა, რომ პირველ განყოფილებაში ხშირად 50 ბავშვზედ მეტს იღებენ, ბევრი რჩება სასწავლებლის გარედ. დაბა, მე გსტკვი, რომ ცხინვალის მოთხოვნებებს სრულიად ვერ აკმაყოფილებს ეს სასწავლებლები. მეორე, მაგრამ ჩვენი ინსპექტორი ამასაც არ უშვებს ცხინვალში და გადაუწყვეტია ქალების ერთი სასწავლებელთაგანი დაკეტოს. დაკეტული სასწავლებელი როგორც სარწმუნო წყაროდან გაფიქრებულად გადამტყუარებელია, იღებენ ბავშვებს კენჭით და მიუხედავად იმისა, რომ პირველ განყოფილებაში ხშირად 50 ბავშვზედ მეტს იღებენ, ბევრი რჩება სასწავლებლის გარედ. დაბა, მე გსტკვი, რომ ცხინვალის მოთხოვნებებს სრულიად ვერ აკმაყოფილებს ეს სასწავლებლები. მეორე, მაგრამ ჩვენი ინსპექტორი ამასაც არ უშვებს ცხინვალში და გადაუწყვეტია ქალების ერთი სასწავლებელთაგანი დაკეტოს. დაკეტული სასწავლებელი როგორც სარწმუნო წყაროდან გაფიქრებულად გადამტყუარებელია, იღებენ ბავშვებს კენჭით და მიუხედავად იმისა, რომ პირველ განყოფილებაში ხშირად 50 ბავშვზედ მეტს იღებენ, ბევრი რჩება სასწავლებლის გარედ. დაბა, მე გსტკვი, რომ ცხინვალის მოთხოვნებებს სრულიად ვერ აკმაყოფილებს ეს სასწავლებლები. მეორე, მაგრამ ჩვენი ინსპექტორი ამასაც არ უშვებს ცხინვალში და გადაუწყვეტია ქალების ერთი სასწავლებელთაგანი დაკეტოს. დაკეტული სასწავლებელი როგორც სარწმუნო წყაროდან გაფიქრებულად გადამტყუარებელია, იღებენ ბავშვებს კენჭით და მიუხედავად იმისა, რომ პირველ განყოფილებაში ხშირად 50 ბავშვზედ მეტს იღებენ, ბევრი რჩება სასწავლებლის გარედ. დაბა, მე გსტკვი, რომ ცხინვალის მოთხოვნებებს სრულიად ვერ აკმაყოფილებს ეს სასწავლებლები. მეორე, მაგრამ ჩვენი ინსპექტორი ამასაც არ უშვებს ცხინვალში და გადაუწყვეტია ქალების ერთი სასწავლებელთაგანი დაკეტოს. დაკეტული სასწავლებელი როგორც სარწ

კეთონ და ამ ტურალო მიხვითი სკოლა არ დახურულა? შესაძლებელია გორის საკმარისი სასწავლებლები არა ჰქონდეს და კიდევ საჭირო იყოს მომეტადება, მაგრამ ეს იმას როდღე ნიშნავს, რომ ერთი უბედურებით მეორე იბედურებას რას ეუბნება ბ. ინსპექტორი იმ ასზე მეტ ბოვზეებს, რომელნიც სასწავლებლის გარეშე რჩებიან და ესპობათ სასხარო სწავლისა. ნუ თუ ანგარიშს არ უწევს? ეს ხომ დიდი ცოდვა იმ ნორჩი გრძობის წინაშე, რომელსაც სწავლა სწუხრიან და სასწავლებელს კი ხელიდან ართმევენ!

მე დასწავლული ვარ, რომ ცხინვალის სასწავლებელი ამას გარკვევად ყურადღებას მიაქცევს და ვგრე აღვივალდარ არ შეეგუება სასწავლებლის დახურვას.

Nemo.

ქართ. საკვლევო საქმე 1915 წ.

(მთავარი გამგეობის ანგარიშიდან) აპარატის საკითხი. (გაგრძელება)

მთელი ქვედა-აპარატის გაყოფილი სამ ნაწილად: ცხმობის, ქედის და ხერ-თების სასოფლო ოლქად. ქედის სასოფლო ოლქში დაახლოებით ითვლება 882 კომლი მცხოვრები. ამ ოლქიდან გაქცეულია 16 ოჯახი მთელად, გაქცეულია აგრეთვე 83 ცალკე პირი, გადაწყვიტა 9 ოჯახი. ცხმობის სასოფლო ოლქში ირიცხება დაახლოებით 879 კომლი. გაქცეულია 50 ოჯახი და 60 ცალკე პირი. გადაწყვიტა 10 ოჯახი. ყველაზე უარეს პირობებშია ხერეთის სასოფლო ოლქი. აქ ითვლება 786 კომლი. გადაკარგულია 295 ოჯახი და 50 ცალკე პირი. ერთიანი გადაწყვიტა 196 ოჯახი. აქ პატარა მაგალითები აქ-იქ ამოღებული: სოფ. აპარის-დამართი ითვლება 41 კომლი, გაქცეულია 34 ოჯახი, გადაწყვიტა 41 ოჯახი, სოფ. ქედ-ქედში ითვლება 20 მოსახლე, წესულია 18 ოჯახი, დამწყვია 20. სოფ. მალაკონში ითვლება 10, გაქცეულია 8, გადაწყვიტა 8. სოფ. უხსთში ითვლება 50 მოსახლე, გაქცეულია 34, გადაწყვიტა 9. სოფ. კირანთში ითვლება 47 მოსახლე, გადახეწილია 38, გადაწყვიტა 7. სოფ. კანგრაში ითვლება 18 მოსახლე, გადახეწილია 14, გადაწყვიტა 18. და სხ. მკაბელიდან 7000 სულადეა წასული. საინფორმაციო ხნის განმავლობაში ზოგან რომდენიმე გადახეწილი ოჯახი და ზოგი ცალკე პირიც დაბრუნებულია. მაგრამ ეს იშვიათი გამონაკლისია. არტანუჯის, ართვინის და მურღოლის მხარეები (საერთოდ ართვინის ოლქი); გ. ი. ნახევიანი მთელი ბათუმის ოლქის სრულიად დაკარგებულია და განადგურებულია. მთელი ახნელა კუთხე საშინელ მღუმარებას და უადამიანობას მოუკაცეს...

აქარლების აუწყრელი მდგომარეობა სახელმწიფო დღეშიც აღინიშნა მკერმეტყველურად. დღე. ჩხენკელს ბათუმის ჩხენი ჯარის მოწინავე პოზიციად მოგზაურობის დროს სოფლად არ უნახავს არც ერთი ადამიანი, უნახავს ხელოდ ერთი მართლ დასახლები. ამ ადგილებში სახელები ან გადაწყვიტა ან სრულიად დახრებული. მთელი ქანება გატაცებულია, ზეთის ხილის, ლიმონის და ფორთხლის ბაღები და ვენახები გადათლილი და გავრცელებულია. ქვეყანა-მეფე ქართული კულტურის და სახელმწიფოებრიობის აკვინა-სამაჰმადიანი საქართველო ერთიანად განადგურებულია (დღე. ჩხენკელის სიტყვა სხვ. დ. სტენ. ანგარიში 11 თებ. 1916 წ.)

გულმოსაკლავი ის იყო, რომ მიუხედავად ხილის უდანაშაულობის თანდათან გამომავლობისა, მისდანი დიდი უნდობლობა განსაკუთრებით ადგილობრივ ადმინისტრაციის მხრით მიხიცი ფაქტად რჩებოდა. „მადლი პოლიტიკის“ სახელით გაუმტყულებულ აქარლების შემთხვეულ-შემთხვეობებელ ძალებს მოქმედებას თავისუფლება ეძლეოდათ. სიცოცხლე ისევ განსაცდელში იყო. სახელი, ღირსება და პატიოსნება შეურაცხყოფილი და გავრცელებული იყო. ქვეყნის გულიდან ბრალიანს და უბრალო ვიგინდარებს განაქოქნობდა ყოველივე, რასაც ხელი მოეგებოდა. სიმინდი, ბრინჯი, საქონელი ადრევე დაიტაცეს. თუაუნს, ტანისამოსს, ქვეშაებს, „ფახირს“ მთელი თვიობით ზიდადენ ზურგით, ფურღუნით თუ ავტომობილებით. ამ სამარცხვინო მშენლობიანი დარბების

აგენტებად ძალიან ხშირად გამოდიოდნენ მეზობლის ცრემლებზე თავის ბედ-დარების აგენტის მოსურნე წყურბულ-ჩარჩები. საერთოდ უნდა შეინიშნოს, რომ უცხო ერთა ზოგიერთი ნაძირალი ელემენტები განსაკუთრებულად რისკითაა მოხილენ აქარლების ყოველ მხრივ შევიწყობების და დამდაბლების ისტორიაში. ეს გარემოება წითელი ზოლივით ტარდება ყველაგან დაწყებული ხილის ქონების მითვისებიდან სასამართლოს უკანასკნელ პროცესამდე, უნდა ვიფიქროთ, მიდგომით არ სწერს გენერალი პ-ნი თავის ცნობილ მოხსენებაში ამ ნაძირალი ელემენტებზე: იმათა თავი მალა ასწიეს, დიდ თვითნებობას იჩენენ, თავი დაკარგულ ქონების ძებნასთან ერთად ითვიებენ სხვისასაც; ისინი ჯარებს ავიწყობენდენდენ მდღეა მამაძლიანთა ოჯახებს; რომ მათ არ წაიქეზებნათ ჯარები, უკანასკნელი სულ სხვანაირათ მოეუჭრობოდნენ მამაძლიანებს. მერე ყოველივე ეს ხდებოდა ისე მოხერხებულათ, რომ დამნაშავენი ყოველთვის მშრალზე რჩებოდნენ დაუსჯელათ. ეს წაიქეზება-წაისინება რომ ძვირად დაუჯდა აქარას, ამას ბოლოს და ბოლოს თვით ოფიციალური გამოკვლევაც ძალაუბრებრათ ადასტურებს. სამწუხაროდ და მათუკრებელია ისიც, რომ რაღაც მანქანებით პროცესებში სასამართლოს წინაშე „ერთი ერთგვების პირნი მოქმეობა გამოდიოდნენ მეორე ერთგვების (ე. ი. ქართველ მამაძლიანებს) წინააღმდეგ“. შეურყეველად დამტკიცებულია, რომ ართვინის ოლქში სამხედრო წრეებში თვდენ უნდობლობას ქარ. მამაძლიანებისადმი, აბეზებდენ მათ და სხ. ართვინის ქართველი მამაძლიანები, რომ მტრულად არ ეპყრობოდნენ თავიდან ადგილობრივ ქრისტიანებს და მათ სარწმუნოებრივ გრძობებს, სხვათა შორის სანს შემდეგი პატარა ეპიზოდები. როცა აწვევებოდნენ მტრის ჩეთლები ქალაქს, ართვინის სომეხ-კათოლიკურ მღვდელთან უნდა წამოელოთ ძვირფასი და ყველაგან დიდათ პატივცემული ხეთისმშობლის ხატი. მღვდელი საღვთოც გაქცა. დიაკონმა ვართანანმა უარი სთქვა ტაძრიდან ხატის გამოტანაზე. სხვა მსახურნი აღარსად სჩადნენ. ხატი გაიწიეს და უზრუნველ ჰყვეს საოლქო მმართველობის საქმის მწარმოებელმა ქართველმა მამაძლიანმა სულიანინ ეფენდი ტაბახიძემ და კიდევ ორმა ადგილობრივმა ქართველმა მამაძლიანმა. „ამ ქართველ მამაძლიანებს მოჰქონდათ ქრისტიანული სიწმინდე და გზადანდებული ქრისტიანები მას თავდახრით მგებობდნენ“. ამგვარი დამოკიდებულების მაგალითი ბევრია.

უცხოელ დარჩენილი აქარლები უზრუნველყოფილი არ იყვნენ. ზღვის ახლო-მახლო რაიონებიდან, ვინც კი დარჩა, გადასახლება უპირებდნენ ბათუმის ოლქის შორეულ მთიანეს და მისუბურულ ადგილებში. გონაში ალარაგინ არ უნდა დაბრუნებულიყო. ამასთან დაუფარავათ ლაბარაკოდნენ აქარის დაკარგულ მშობლებს. მათი დამკარგული მეთაურთა ოჯახების ჩამოსახლების შესახებ. გენ. ლიხთვამ განკარგულუბაც კი მოახდინა გავრცელებული რომელი დაქოლას სურს ახლომდებარე მთიანეთის ოჯახობა აქარის მიტოვებულ სოფლებში მიწების დასაპატრონებლათ. თვითველ სულს უნდა მიეცემოდნენ თითო ღვინოც კარგი სახნავ სათესი მიწა და ათი ღვინოც. ტყიანი ადგილი. ოსმალეთ-დან ლტოლვილ სომეხების ჩამოსახლების გეგმასაც თხზავდენ ზოგიერთი ადმინისტრატორები. ეს ერთობ დიდი საფრთხე იყო, რომლის წინააღმდეგ ბრძოლა შეეკავშირებულ ძალ-ღონეს თხოვლობდა, რაც სამწუხაროდ ძალიან აკლდა ქართველ საზოგადოებას.

ასეთი პოლიტიკა, ოფიციალურათ თუ არა ოფიციალურათ გამოაქმული, მართლდებოდა ვითომ აქარლების მოღალატური სულსკვეთებითა. ნამდვილათ კი არაგითარი ღალატია ხალხს არ ჩაუტყდა. აქარლები, როგორც ერთხმით ამტკიცებს ყველა ობიექტური გამოკვლევა და კეთილსინდისიერი მატინე ყოველთვის იყოფოდა, ყოველთვის მორჩილი იყვნენ. არ გამოუჩინათ არაგითარი სარწმუნოებრივი მტრობა, არც არაგითარი შეთქმულება ამ რაიმე მასიური უქმყოფილება მთავრობის წინააღმდეგ. თითო ოროლა, საზოგადოებისაგან ადრე განდგომილი პირის მოქმედებისთვის კი მთელი ხალხის თავზე პასუხისმგებლობის დატება ან დიდი სახელმწიფოებრივი უგონობა ან კიდევ პო-

ლიტიკური პროვოკაცია. ჩეთლები თავისუფლად შემოიჭრენ აქარაში, რაღაც რუსის ჯარმა სხვა და სხვა მისაზრებით ადრე დაიბა უკან უბრძოლველათ. ხალხი ორ ცეცხლ შუა დარჩა. შემოკოლმა ჩეთლებმა ძალიან ბრძოლა დაიწყეს ღვინისაგანა მატროვულ ხალხზე. ეს იყო „უბედურება“ აქარლების, როგორც ნათქვამია იმპერატორის დიდათ მნიშვნელოვან დებეშეში, და არა ფაქტი, რომელიც არც ერთმა ოფიციალურათ დანიშნულმა კომისიამ არ დაადატურა. აგრეთვე აშკარათ გამოიჩინა აქარლების განმარტების დროს, რომ ხალხს არაგითარი წილი არ უდევდა ღალატში, პირიქით ის სადაც შესაძლებელი იყო ყოველგან ემარტობდა ჯარს, აფორხილებდა ადგილობრივ ადმინისტრაციას—ჩეთლები მოდიან, განადგურდებენ, ნუ მივატოვებთ, დაავივ რეთი. მიუხედავად ამისა რუსული პრესის თათქმის ყველა მმართველების ორგანოებში (იშვითის გამოქლებით) მთელი წლის განმავლობაში ერთი სამართლიანი, ერთი კეთილშობილი სიტყვა არ წარმოცდენიათ უდანაშაულოდ წაწვლებ აქარლების სასარგებლოდ. პირიქით განუწყვეტლივ და სისტემატურათ ადვივებდენ მათ საწინააღმდეგოდ უღირს და გულღვარდლიან აგიტაციას.

ყოველივე ზემონათქვამს შედეგად ის მოჰყვა, რომ ბევრი აქარელი საბრალდებელი საკმზე დასვეს. შესდეგ პროცესების მთელი რიგი. საქირო იყო აუცილებლად იურიდიული დახმარებით მიშვლება, რაც რამდენადც მოსახერხებელი შეიქნა შესარულად საზოგადოებაში. იურიდიული დახმარების პრაქტიკულად გაძლირა ჩამარტებული პქონდა და აქვს იურიდიულ კომისიებს რომელშიც შედიან: გეტლები, როგორც ამილიხიდი ისე ქუთაისიდან და ბათუმიდან. თბილისის იურ. კომისიაში შედიან: ბ. ს. ჯაფარიძე (თამჯღომარე), პ. გელევანიშვილი, ი. გუნცაძე, ი. ბარათაშვილი, შ. მესხიშვილი, ი. მიკეაბიანი და ნ. ქარცივაძე. საერთოდ უნდა ითქვას, ქართველმა გეტებმა დაუფასებელი სასახური გაუწიეს აქარის საქმეს ხანგრძლივ (ხანგრძლივ თვითობით) პროცესებში მონაწილეობის მიღებით, საანგარიშო წლის განმავლობაში. წვრილმანებს თუ არ ჩავთვლით, იყო ხუთი პროცესი, ამაში ყველაზე დიდი საქმე 49 კაცის (არტანუჯელი). იცავდა 13 ვექილი, 16 კაცი გაამართლეს. 30 გადაწყვიტეს საზღადაო კატორა, ხოლო სამს—სიკვდილით დასჯა. როგორც ქართველებს ისე „სასიკვდილოთა“ შესახებ ბათუმის სამხედრო სასამართლომ, სადაც საქმეები ირჩევა აღძრა შეამდგომლმა მათი მდგომარეობის შესამსუბუქებლად, რასაც მოჰყვა სასჯელის შედარებით შემცირება აქარლების დაცვას, საერთოდ იურიდიული დახმარების წარმოება უფრო მეტი მორალურ-საზოგადოებრივი მნიშვნელობა ჰქონდა, ვინე წმინდა პრაქტიკული. ქართველმა მამაძლიანებმა აქ კიდევ უფრო ნათლათ გაიგეს და იქმნეს თუ როგორი მძერი, გულწრფელი სიყვარული ეპყრობა მათ ქართველობა, როგორი თავდადებით ექონებოდნენ მათ სამართლიან საქმეს მისი წარმომადგენლები. სხვა და სხვა დროს ქართველ მამაძლიანთა პროცესებში მონაწილეობა მიიღეს შემდეგმა ექვლებმა: ბ. ი. მაკეაბიანი, შ. მესხიშვილი, პ. გელევანიშვილი, ი. კანჩუაშვილი, ი. ბარათაშვილი, ბ. ანდრევიძე, ნ. ქარცივაძე და ბ. ტატიშვილი (თბილისიდან); თ. მ. ფალიაშვილი, ალ. საყვარელიძე, ვ. გემუკიანი, ნ. ქიქოძე, გ. გიორგაძე, გ. ლაღვიძაძე და ი. ფირცხალაიშვილი (ქუთაისიდან); ა. ბუბაძე, გ. ანგაფარიძე, ბ. ფუტყაძე და ბ. სახნოვსკი (ბათუმიდან).

საზოგადოებო ქართველების სახელი ძალიან პოპულიარულია ახლა აქარაში. არ არის არც ერთი კუთხე, არც ერთი ტყუპული, რომ ღალატ-კურთხევით და მადლობით არ იხსენიებდენ ქართველებს მათი მზრუნველობისათვის. ამ დიდმა კ-რმა აგვიხლა თვლი და დაგვიტკიცა, რომ ქართველები ნამდვილი ჩხენი მძები ყოფილან, უბედურებაში მოგვცდეს და დაგვიფაროს—აი საყოველთაოთ გაგრცელებული ახარ აქარელია შორის. საყურადღებოა, რომ იმ დროს, როცა საქველმოქმედო საზოგადოების წარმომადგენლები ესტუმრენ გავრანებულ აქარას, ბევრ ადგილას ხალხი ჯამეებში სამადლობელ პარაკლისებს იხიდად გურჯისტანის სადღერტელებს. ხალხის ცოტათი თუ ბევრად ცნობიერი ნაწილი სხვა-

როლის ცრემლს ვეღარ მალავდა. ნიეთერ დახმარებაზე გაკვირებით უფრო ძლიერათ აქარლებზე მოქმედებდა „სულიერი“ დახმარება და თანაგრძობის გამოცხადება, როგორც ამას თვით აქარელთა წარმომადგენლები ამბობდენ სხვა და სხვა ადგილას. მათივე თქმით წარსულში ჩაღნილი „გონჯი“ საქმე (ქართველებისადმი უნდობლობა) სამუდამოთ ჩაიშალა და ამ საყოველთაო უბედურების ეშმაკ-ძირკველი ეყრება უკეთესს მომავალს.

სამწუხაროდ უნდა ვთქვათ საქვეყნოთ, რომ როგორც საქირო იყო ნიეთი დახმარება ვერ აღმოუჩინეთ აქარებს ვერც ნიეთიერათ და ვერც ხეობრივად და საზოგადოებრივათ. მთელი მათი კრილოების მოშუშება ერთი და ორი წლის საქმე როდია. მათი მოთხოვნების დაკმაყოფილება სავსებით ჩხენს თანამედროვე პირობებში და ჩხენის საკუთარი ძალ-ღონით შეუძლებელია. გამოკვების საქმის მოწყობა, დაბრუნებული ხალხის განმარტობაზე ზრუნვა, ოჯახური, სამეურნეო და ეკონომიური ცხოვრების აღდგენა, მცხოვრებთა მოქალაქობრივი უფლებების ცნობა, მატროვებულ ადგილ-მამულთა მოვლა, ლტოლვილთა დაბრუნება, კულტურული საქმიანობის განალება და სხ.—ყოველივე ეს დიდ ძალას, დიდ ორგანიზაციას და დიდ საშუალებას თხოვლობს. ვალდებულება მეტად დიდია, ხოლო მოქმედი ძალე-ბი ცოტა და დაქსაქსული, ნიეთიერი შესაძლებლობა კიდევ ვიწრო და პატარა. მაგრამ მიუხედავად ამისა გასულ წლის განმავლობაში ქართული საქველმოქმედო საზოგადოება, რამდენადც გარემოება და საშუალება ხელს უწყობდა, პირნათლად არტრულბდა ნაკისრ მოვლეობას, შეძლებისდაგვარად ემსახურებოდა დიდ საქმეს და ცდილობდა მის სასარგებლოდ ქართველი საზოგადოების ფართოთ ამოქმედებას...

ალანინიშნავია ქართველ მამაძლიანთა სასარგებლოდ გახეთ-ალმანახის „ძმური სიტყვა“ ქართული და რუსული ენაზე (ცალ-ცალკე) გამოცემა 1915 წ. ივლისში. მიზანი იყო ორნარი: ნიეთიერი და ხეობრივი. გამოცემა გააძლიერებდა საშუალებას ქართველ მამაძლიანთა დასახმარებლად. ის ამავე დროს გამოხატავდა ჩხენს გრძობებს, ჩხენს თანაგრძობას და ეროვნულ დამოკიდებულებას დიდი ხნით მოშორებულ თანამომეგობისადმი. გაყიდვის ორგანიზაცია (ყულბების საშუალებით) მოწყობილი იყო როგორც თბილისში, ისე საქართველოს ყველა მნიშვნელოვან დაბა-ქალაქში. მოთხოვნილი იყო 50,000 ცალი გაზეთის, მაგრამ უქალაქობის და სხვა ტენიურე დაბარკობების გამო დაიბეჭდა მხოლოდ 28,000 ცალი: 18,000 ცალი ქართულად და 10,000 ც. რუსულად. ამასთანავე საზოგადოებამ ფულიდი დახმარების აღმოჩინით ხელი შეუწყო მ. ა. უფლძის წიგნაკის (ძმური სიტყვა ქართველ მეთუქმანებზე) გამოცემას. როგორც გაზეთი „მ. სიტყვა“ ისე ეს წიგნაკი ბლომად დარჩედა უფასოდ აქარელთა შორის. აგრედვე თანდათან მატულობს ქართული გაზეთების და წიგნების გაწერა და გავრცელება აქარაში ჩხენი საზოგადოების დახმარებით.

დიდი და მრავალმხრივი მუშაობა საქირო აქარაში და აქარისათვის. ბევრი მნიშვნელოვანი საქმიანობა გელოდა 1916 წ. გადასტრელად კერძოდ და განსაკუთრებით ქართულ საქველმოქმედო საზოგადოების და საერთოდ მეტე ქართველობას... (გაგრძელება იქნება)

ოჯარბეთის საზამთრო საზონი
ერთხელ კიდევ სიამოვნებით უნდა აღვნიშნოთ, რომ მას შემდეგ რაც ბნ გვიანე გოგირტისა და კომპ. მეოხებით ქ. ოჯარბეთს თეატრის რიგითი მუშაობა ეღარა, ოჯარბეთის მცხოვრებნი თეატრს საქმიად ეტანებიან, ზოგჯერ თეატრის საქმიად ფართოდარბაში მუშავლთ ვერც კი იტყვი. სიამოვნებით უნდა აღვნიშნოთ ისიც, რომ სტენის ადგილობრივი მოყვარულები წაროდგენენ ხშირად მართვენ და რამდენადც კი შეიძლება კეთილსინდისიერადაც, მაგრამ ცხადია, რაც უკეთესი იქნება მათი უზრუნველყოფა და ამას ყურადღება მიაქცია თეატრის პატრონმა და სტენის თავდავიწყებით მოყვარულმა ბ. გერ. გოგირტემ და ამ სტენისათვის მოიწერა ბათუმის დრამატული საზოგადოების მსახი-

ბთა დასი. წელს ამ დასს მეთაურობს პატივცემული ვალკო შალიკაშვილი. დასის სისტემატურად ივლის ოჯარბეთში და ყოველ შაბათ-კვირაობით გამართავს წარმოდგენას. იმედია ოჯარბეთელები და ოჯარბეთის ახლობლები სოფლები სიამოვნებით შეხედებიან ამ სასიამოვნო ამბავს. ოჯარბეთის ხელოვან მსახიობთა თამაშს და სასტენო ხელოვნებაში ისინიც გაიწაფებიან.

სოფი-ოღლი
შეამოწირულება
რედაქციამ მიიღო შეამოწირულება აქარელთა სასარგებლოდ 19 მანეთი და 20 კაპ. მესამე შენახველ-გამსესხებელ ამხანაგობისაგან გადმოცემული საბჭოს თავმჯდომარის გიორგი გორდელზიანის მიერ.

რედაქტორ-გამომცემელი **სანდრო შანშიაშვილი**

აქიარ-პაპიკი
მბარბაზობის მითხრობა
(დრო ნაჩვენებია თფილისის)

თბილისიდან გადის:
ბათუმისკენ საფ. № 3, 11.03 დილ.
სამეგ. № 9, 10.33 საღ.
ბორჯომის სამეგ. № 17, 8.27 დილ.
სამეგ. № 19, 8.19 დილ.
ბაქოსკენ ჩქარ. № 6, 11.19 დილ.
სამეგ. № 8, 8.54 დილ.
საფ. № 4, 9.28 საღ.
ყარისკენ სამეგ. № 4-3, 11.18 საღ.
თელავისკენ № 4, 7 „ 58 „ დილ.

თფილისში გადის:
ბათუმიდან სამეგ. № 10, 9.52 დილ.
საფ. № 4, 8.88 საღ.
ხაშ-ბორჯ. სამეგ. № 20, 7.43 დილ.
სამეგ. № 18, 10.12 საღ.
ბაქოდან საფ. № 3, 10.08 დილ.
სამეგ. № 7, 4.12 საღ.
ჩქარ. № 5, 8.48 საღ.
თელავიდან № 3, 7 „ 58 „ საღ.

ღვინის საფოტო
ნიკო. გ. სენიუბილისა
იყიდება ხელახარულ ფაბრიკაში საუცხოო ნამდვილი
კახური ღვინო
განვიხი ქუჩა № 4.
სახლი სათავად-ზანაურთა ბანკისა.
(185-წ.)

საგალანსარიო გალაზია
პრ. ივ. ჭავჭავაძისა და
ი. ი. გველსიანისა
იმყოფება შუა ბაზარში, მინათიშევის ქარვასლაში.
იფოტოვა პროფესორი საგალანსარიო საუკეთესო საქონლი:
ჩუქქულთა, ქილაგები და სხვა ახალ მოდის საქონლი
(101-წ.)

ბ. ბაქოში
ღვინით ვაჭრობა
„მელანდი“
თ. ი. ანდრონიკაშვილი და ახვ.
იფოტოვა საუკეთესო კახური ღვინოები
(112-წ.)

გამოცემა და იქილვა
პ. ოცხელის და ახვ. ღვინის გალაზიაში
(ქუთაისში)
რუსული ენის პირველადი-
წყებითი სახელმწიფო „Новое Слово“ ნაწ. 1, მეორე გამო-
თებული, შედგენილი ბ. ოცხელის მიერ. ფ. ყლით 2 აბანი.
ამ წიგნის პირველ გამოცემის თითქმის ყველა ქართული პერიოდული გამო-
ცემა (გარდა ჟურნ. „განათლებისა“) თანაგრძობით შეხედა.
პრაქტიკის მექონი მასწავლებლები გამოცდილების შემდეგ იმ დასკვნამდე მი-
ვიდნენ, რომ „Новое Слово“-თ სწავლებით მოწყდები არაჩვეულებრივი ხი-
ლისით და წარმატებით ითვისებენ რუსულ ენას.
სასწავლო ოლქმა თანხმად მზრუნველის რჩევით დადგინდებისა ავტორს აც-
ნობა ოლქის რეცენზენტის აზრი, სადაც სხვათა შორის ნათქვამია: Способ
разучивания материала, предложенный составителем „Нового слова“
имеет несомненное достоинство, и умнее пользование им значительно
оживит преподавание, а равно и усвоение детьми русского языка...
„Новое слово“ может быть признано вполне подходящим руковод-
ством для грузинских народных школ“.
(თ.—225—17)

ბ. თბილისში, ოღაზს ბ. № 6, შუხანალ-გაბათიანის ქანტორა ბ. წიხ. ბაღაშია
„ბანათილკა“-ში
იქილვა ყოველგვარი ქართული წიგნები, მწერ. სურათები, ობიექტები
რომლებიც გავგზავნება მსურველთ მოთხოვნილებისათვის.
პროვინციულ აგენტებს გავგზავნება აგრეთვე ყველა ადგილობრივი ეჭო-
ნალ-გაზეთები: „თანამედროვე გარე“, „სასახლო ფურცელი“, „ეიმეკის მათობა“,
„თეატრი და ცხოვრება“, „სახალხო ფურცელი“, „მეორეთი“, „განა-
თლება“ კავკასიურ სოფლო, „თბილისის ლიტერატა“, „იურიზონი“, „მშაქი“
და „ახათალა“.
ფული და წერილები უნდა გამოგზავნოს შემდეგი ადრესით: Тифлисъ
почт. яд. № 96, Сильвестру Р. Таварткиладзе.
ტელეგრაფის ადრესი: Ольгинская 6. Таварткиладзе.

თაყვის გრავალი
ბ. ბეგველიძე
შეუქმის ქუჩა, საქთ. ხაზ., № 9, ტელეფონი № 712.
ყოველ დღე მოგვდის საკუთარ და სავაჭრო სახლ. „მ. ბილიშვილ-შენი“, სა-
მწეველებიდან ახალი ქვირთის ნიშნავალი, მცირე მართლიანი, შვიი „მე-
შინა“ ხიზილალა, აგრეთვე ახალ-ახალი მტკვრის ზეთის, თორთი, ფარკა და
ლოქო, გვაქვს აგრეთვე მრავალი ყოველგვარი კონსერვები და სარდნიკი-
რუსეთის და საზღვარ-გარეთის ფირმებისა ხანგრძლივ ინახება.